

cielle forhold. Der har således i mange tilfælde været udfoldet bestræbelser på at sikre naturgasleverancer til de europæiske ammoniakfabrikker, som gør, at disse kan oprettholde en rentabel produktion, hvilket først og fremmest afhænger af verdensmarkedspriserne på ammoniak.

Et andet væsentligt forhold i denne forbindelse er, at en stadig stigende andel af verdens ammoniakproduktion sker på anlæg, der er etableret i tilknytning til olieletter – eller eventuelt gasletter – hvor gassen ikke har alternative anvendelsesmuligheder og derfor også en væsentlig lavere værdi – i visse tilfælde reelt slet ingen værdi – end i f.eks. Nordamerika, Europa eller Japan. Eksistensen af sådanne ammoniakfabrikker, der er baseret på næsten gratis energi, er stærkt medvirkende til at afkoble ammoniakprisen fra prisen på energiråstoffer, i realiteten hvad enten dette måtte være gas eller olie.

Til yderligere illustration heraf kan anføres, at ammoniak i dag på det frie marked internationalt handles til priser omkring 100

dollar pr. ton, eller ca. 1 kr. pr. kg kvælstof, under forudsætning af en dollarkurs på ca. kr. 8,50. Dette viser, at der ikke er nogen simpel sammenhæng mellem den internationale energipris, den internationale ammoniakpris og den pris, den danske landmand betaler for kvælstofgødning på sin mark.

Konklusionen på disse betragtninger er, at selv om man ud fra teknisk-økonomiske beregninger kan nå frem til, at faldet i oliepriserne burde kunne medføre et fald i gødningsprisen på ca. 1 kr. pr. kg kvælstof, vil en række energipolitiske samt markedsmæssige forhold kunne betyde, at dette prisfald kun vil vise sig i begrænset omfang.

Supplerende kan oplyses, at monopoltilsynet forventer et fald i listepriserne for kunstgødning pr. 1. juli 1986. Det er monopoltilsynets opfattelse, at dette prisfald først og fremmest skyldes svigtende efterspørgsel på ammoniak på en række vigtige markeder. Det skal dog bemærkes, at gødningspriserne i Danmark i nogle år har været højere end i vore nabolande i EF.«